

[Vagn Bro.]
 ligger, vil den eventuelle Formindskelse af Straffen kun indtræde under i øvrigt formildende Omstændigheder. Nu er Forholdet dette, at ifølge Retsplejeloven hører Spørgsmaalet om Strafnedsættelse ind under de Spørgsmaal, som Nævningene faar til Afgørelse, mens Spørgsmaalet om formildende Omstændigheder ikke kan komme ind under et Spørgsmaal til Nævningene. Jeg tror, saaledes som jeg har set af Forhandlingerne før Retsplejelovens Vedtagelse, at det var man nogenlunde klar over, at det var et noget for svævende Spørgsmaal at faa for Nævninge. Nu vil jeg derfor haabe — vi kommer jo snart til at staa overfor en Ændring i Retsplejeloven —, at man dør vil bevare Hovedprincippet. Jeg er klar over, at her er givet en Bestemmelse, som medfører, at i Tilfælde som dette maa ogsaa den formildende Omstændighed som et Led i hele denne Paragraf forelægges Nævningene, men jeg tillader mig at henstille og haabe, at dette maa kunne ske uden at ændre i Hovedprincippet.

Endnu skal jeg med Hensyn til den almindelige Del blot udtale min Tilfredshed med de ændrede Regler og skærpede Straffebestemmelser, der er indsat med Hensyn til Opretholdelse af Orden i Fængslerne og Beskyttelse af Fængselspersonalet. Jeg ønsker ogsaa i Anledning af den Protest, som er fremsendt mod Dødsstraffens Afskaffelse — jeg kan slutte mig til det, som Ordføreren sagde med Hensyn til Plakaten —, at udtale med Hensyn til den Henvendelse, som denne Forening har fremsendt til det danske Folk, at vi vil henstille, at de saa vidt muligt holder sig til de faktiske Forhold. Af denne Henvendelse fremgaar det, at man saadan uden videre kan sætte Kongens Benaadningsret til Side og overlade ved en almindelig Lov til f. Eks. Højesteret at bestemme om Eksekvering af Dødsstraf. Det er netop et af de Forhold, der medfører, at jeg for mit Vedkommende under de grundlovsmæssige Forhold, vi har, ikke har kunnet ønske at efterkomme Kravet om Dødsstraffens Bevarelse.

Med Hensyn til den specielle Del skal jeg blot sige, at de Punkter, som jeg er tilfreds med, er Ændringerne i de politiske Paragraffer, altsaa navnlig, at man har sidestillet den med os i eventuel Krigstilstand forbundne Stat med den danske Stat, ligesom at den Paragraf, der er blevet kritiseret i ikke ringe Grad ogsaa

fra juridisk Side, Paragraffen om Delta-gelse i Oprør, nu har faaet en skærpet Straf. Det samme gælder med Hensyn til Spørgsmaalet om Ændringerne i Paragraffen angaaende Forbrydelser i Familieforhold, hvor navnlig grov Uagtsomhed ved Bigami og Giftermaal mellem for nært beslægtede straffes.

Maa jeg dernæst sige med Hensyn til Spørgsmaalet om det saakaldte Medlidenhedsdrab, at jeg tror, det er rigtigt, at vi fra Rigsdagens Side har indtaget det Standpunkt — som jeg forstaaer, at hele Landstinget er gaaet med til — at holde dette udenfor en mulig Straffrihed.

Det er ogsaa fra vor Side med Glæde set, at der er kommet skærpet Straf for Fosterdrab.

Der er dernæst Bestemmelserne om uforsvarlig Omfang ved Barnefødsel. Her vil jeg paa den Foranledning, der er givet af den foregaaende Taler, gerne bemærke, at vi i Erklæringen ikke har været helt nøjagtige, idet der skulde have staaet „i alle Tilfælde“. Forholdet er nemlig dette, at dør, hvor jeg kunde ønske, at vi gik videre, var, at den uforsvarlige Omgang med Barnefødsel i alle Tilfælde blev strafbar. Jeg kan dog akkviescere ved Forslaget, som det her foreligger, fordi det vilde være urimeligt ikke at tage Loven af den Grund, og ogsaa fordi jeg tror, at man i de allerfleste Tilfælde vil opnaa det tilstrækkelige. Der er den store Forskel paa det, vi ønskede, at da vilde Forholdet i alle Tilfælde blive strafbart, medens det nu bliver afhængigt af, om der er sket en Skade eller har foreligget alvorlig Fare. Dette vil kunne ske, eller, rettere sagt, ikke kunne ske, ganske uafhængigt af den paagældende Barnefødsel. Jeg er derfor tilbøjelig til at tro, at dette Moment er irrelevant for denne Forbrydelses Strafbarhed. Idet jeg altsaa erkender den Unøjagtighed, der er i Erklæringen, og for saa vidt ogsaa beklager den, men nu har rettet den, har jeg givet Udtryk for, hvad der paa dette Punkt er vort Ønske principielt.

Det er de Hovedpunkter, jeg med Glæde har set blive ændret. Dermed være ingenlunde sagt, at der ikke findes adskillige Omraader, som vi kunde have ønsket ordnet anderledes. Det gælder saaledes Bestemmelsen med Hensyn til Indskrænkningen af det strafbare i Forsøgshandlinger. Det gælder Spørgsmaalet om § 56, nemlig om de betingede Straffedomme. Her var det, som jeg udtalte sidst, vort Ønske, at der var sat en fast Tid. Det er et Punkt, hvor